

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
TÒA THÁNH TÂY NINH

HUYỀN HOA BÍ TÍCH

SOẠN GIẢ
QUANG MINH

NĂM ẤT SỬU
1985

Ebook được làm theo **ẤN-BẢN** phổ biến trên Website của **DAOCAODAI.INFO**. Mọi góp ý, đề nghị bổ túc, sửa đổi những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *Tamnguyen351@live.Com*

Thành thật tri ơn **SOẠN GIẢ QUANG MINH – SĨ TÀI BÙI VĂN TIẾP, BAN PHỤ TRÁCH PHỔ BIẾN KINH SÁCH WEBSITE DAOCAODAI.INFO** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên Website ngõ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 12/01/2013

Tâm Nguyên

HUYỀN HOA BÍ TÍCH

SOẠN GIẢ: QUANG MINH – Sĩ Tải BÙI VĂN TIẾP
Ất Sửu (1985)

Mục Lục

Lời Tựa	11
I. PHẦN THẾ ĐẠO CỦA HUỲNH HOA	13
II. PHẦN THIÊN ĐẠO CỦA HUỲNH HOA	19
III. PHẦN THI PHÚ CA TỤNG HUỲNH HOA.....	25
KẾT LUẬN	35

ĐIỆN THỜ PHẬT MẪU – TÂY NINH

Huyền Hoa Bì Tích

Quang Minh, Sĩ Tài Bùi Văn Tiếp

LỜI TỰA

Chúng tôi có một số tài liệu về sự tích của bông Huỳnh Hoa nên xin sắp xếp có mạch lạc để cống hiến quý độc giả.

Theo ông Thông Quang thì nguồn gốc bông Huỳnh Hoa là sự tích vị công chúa Nhà Tùy con của ông Tùng Vương Đế.

Thái Tử lại vì sắc lịch của em ruột mà mê mẩn nên Huỳnh Hoa Công Chúa trốn cung mà đi và vì buồn phận mà thác. Bà hóa thành bông Huỳnh Hoa. Thái Tử nghe đồn ngày hoa nở thơm cả xóm và hoa rất đẹp nên cũng lại xem. Khi đến nơi thì hoa rụng ý không cho anh thấy mặt.

Sự tích thì trong truyện Thuyết Đường của Dương Mạnh Huy có kể rõ. Còn Thánh Giáo của bà tự xưng là Nhứt Nương có dạy Đạo rất nhiều. Chúng tôi lại được một tập thi Vịnh Huỳnh Hoa của Huệ Phong tặng nên xin kê cứu ra đây hầu chúng ta biết phận sự của vị Phật thứ Nhứt trong Cửu Vị Nữ Phật của nền Đại Đạo.

Về cá nhân của soạn giả, chính bút hiệu "*Quang Minh*" là tên của Bà cho tại trại cửa Thanh Sơn Sài Gòn. Vậy chúng tôi xin chia tiểu sử của Bà làm 3 đoạn:

1. Đoạn Nhứt: Phần Thế Đạo.
2. Đoạn Hai: Phần Thiên Đạo tức Thánh Giáo.
3. Đoạn Ba: Phần Thi Phú ca tụng Huỳnh Hoa.

Chúng tôi mong sự giúp sức của chư thiện tín, thêm tài liệu để chúng ta cùng học hỏi, tiến bộ trên con đường

Đạo học.

Tây Ninh ngày 20-9 Ất Sửu (1985)

Quang Minh

I. PHẦN THỂ ĐẠO CỦA HUỖNH HOA

Nơi truyện Thuyết Đường tập 19 của dịch giả Dương Mạnh Huy, sự tích của Huỳnh Hoa như sau:

Vương Thế Sung một đêm nằm chiêm bao thấy ông Thổ Địa trong chùa Dương Ly ra kêu mình mà dặn rằng: *Mão Khẩu Tinh Quân vận hội gần đến, nay Thượng Đế đã hạ chỉ cho trong chùa hiện ra 1 cây hoa lạ để dẫn đưa hồn quân ra khỏi kinh kỳ, làm cho thiên hạ sanh phẫn. Người hãy vẽ hình dạng cây hoa lạ ấy rồi đem xuống Trường An mà dâng, chừng ấy ác đảng dịp mà dấy binh.*

– Thế Sung hỏi: *Cây hoa ấy gọi là hoa chi?*

– Thổ Địa nói: *Kêu là Huỳnh Hoa.*

Thế Sung muốn hỏi nữa chừng bị Thổ Địa xô 1 cái giựt mình thức dậy nghe trống đã canh ba thấy ngoài cửa sáng lòa như lửa vậy. Thế Sung vội vàng mở cửa xem, bỗng nghe trên không có tiếng nổ vang, mùi chi thơm nực mũi. Trên không xa xuống nơi chùa đỏ như sao. Những người nhà ở xung quanh thất kinh thức dậy mở cửa ra xem; người trong chùa chạy ra mà coi, ai nấy đều cho điếm lạ: Bể cao hơn một trượng, trên ngọn cờ có cái bông ngũ sắc tươi tốt vô cùng; trên có 18 lá lớn, dưới 64 lá nhỏ, mùi hương bay xa hơn mấy mươi dặm. Già trẻ nghe đồn kéo đến coi nườm nượp.

Thế Sung coi rồi trở về nhà lấy giấy bút vẽ cái hình dạng cây hoa giống chẳng sai chút nào.

Quan địa phương là Dương Thôi cũng dẫn hết quan viên lớn nhỏ đến xem, xong chẳng biết là hoa gì, bèn dán lời biểu thị cấm kẻ đi coi chẳng cho động đến cây bông

ấy, rồi làm biểu tâu về trào.

Còn Thế Sung từ biệt Hoàn Đạt đi xuống Tràng An mà dâng. Đi dọc đường ngó thấy một ông già trước mặt mình đi lại trên lưng cũng mang một bức tượng. Ông ấy đưng nhâm Thế Sung làm cho bức tượng Thế Sung đang cầm rút xuống đất, rồi lấy giày mà đập bức tượng hư hết.

Dương Thế Sung nói: *Ông già kỳ quái, lỡ đưng rút thì thôi lại còn đập nát tấm tượng nầy, tôi sẽ nhờ nó mà được sang giàu.*

Ông già nói: *Bức tượng vốn của người vẽ tuy có khéo thiệt, song chẳng đặng thơm thì làm sao lấy cuộc giàu sang cho đặng. Chứ bức tượng Huỳnh Hoa của ta đây thơm tho dị thường, cũng như hoa thiệt vậy.*

Thế Sung nói: *Ông cho tôi coi thử?*

– Ông già bèn đưa cho Thế Sung mở ra coi thì quả nhiên hơi thơm nức mũi, chẳng khác chi hoa thiệt.

Thế Sung nói: *Ông già rồi để đó làm chi, vậy ông cho tôi chẳng hơn sao?*

Ông già nói: *Tuy là vô dụng thiệt, song trong ấy có cuộc giàu sang lớn lắm. Nhưng muốn xin bức tượng nầy thì phải kêu ta bằng cha thì ta cho người tức thì. Thế Sung chịu, ông già bảo thể đi.*

Thế Sung bèn lạy và thề: *“Như ngày sau có phụ cha thì trong phòng chỗ con nằm sẽ sanh ra một hòn núi, có 2 con cạp bạch nhảy ra bắt con đi”*. Ông già nói: *“Linh lắm! Linh lắm!”* (Vương Thế Sung sau bị La Thành giết, tướng tinh của La Thành là cạp bạch).

Nói về Tây Dương Đế đêm kia nằm mộng thấy em

gái mình là Huỳnh Hoa công chúa đến trước mặt mắng rằng: “*Đồ hôn quân vô Đạo, phải thường mạng cho ta*”.

Dương Đế giận lắm rút gươm rượt theo đến vườn hoa thì mất. Chính giữa vườn hiện ra cây hoa nhành lá sum suê, cao hơn một trượng, trên ngọn có hoa ngũ sắc tươi tốt, trên có 18 lá lớn, dưới có 64 lá nhỏ thơm tho dị thường. Lại thấy trên hoa có một người trắng rộng, cầm vuông, mặt như dôi phấn, môi tựa thoa son, đầu đội sung Thiên Quan, mình mặc áo Huỳnh Bào, 2 tay cầm nhứt nguyệt.

Dương nạt hỏi: *Người là người chi?*

Dương Đế hỏi dứt lời bỗng thấy 18 lá lớn hóa ra 18 phản Vương, còn 64 lá nhỏ hóa ra Sứ Yêu Trấn hiệp nhau ào đến giết. Dương Đế Thất kinh xảy thấy trên cây nhảy xuống 2 người: 1 người đầu đội song Phụng Kim Khôi mình mang Long Linh Kim Giáp, ngoài mặc áo Hạnh Huỳnh cỡi ngựa Huỳnh Biển, mặt vàng râu đen, cầm cây Trang Giản. Còn 1 người thì đầu đội Song Phụng Thiết Khôi, mình mang Ngũ Long Thiết Giáp, ngoài mang áo Mản Bào, mắt đen râu hóm, cầm cây Trước Thiết Đồng Tiên cỡi ngựa Ô Chùy. Hai người nhảy xuống một lượt. Người cầm Kim Trang Giáo đâm chết 18 phản Vương, còn người cầm Trước Thiết Đồng Tiên thì đánh dẹp hết 64 yêu trấn.

Dương Đế cả mừng hỏi 2 vị là ai mà đến hộ giá trăm vậy. Người mặt đen hét lớn lên: “*Đồ hôn quân, ai mà cứu người*”. Nói rồi quơ tiên giã nhảm ngay đầu đánh xuống. Dương Đế cả kinh la lên một tiếng giựt mình thức dậy mới biết là chiêm bao.

Rạng ngày Dương Đế ra trào thuật điếm chiêm bao cho bá quan văn võ nghe và hỏi coi ai biết tên hoa ấy.

Không ai biết, có quan Đại Thần quì tâu bảo thợ vẽ hình hoa treo lên, nếu ai biết được tên hoa thì phong chức Thái Thú. Dương Đế nhận lời.

Dương Thế Sung đến Trường An nghe tại ngọc môn có treo bản, tới đó thấy giống y tượng mình thì mừng lắm, bước tới gỡ bản. Hai tên Thái Giám bắt Thế Sung dẫn vào Triều Môn, bước vào Nội Điện tâu: *Tôi vâng lệnh giữ bản có người đến gỡ bản nên dẫn vào chờ lệnh.* Dương Đế đòi hỏi: *“Người biết hoa ấy là gì không, tại xứ nào?”* Thế Sung tâu: *“Hoa ấy tên là Huỳnh Hoa, hoa tại xứ Dương Châu, tại chùa Dương Ly, hôm rằm tháng 8 hoa này hiện ra, tôi có vẽ 1 bức nay coi lại giống y bức tượng, giống nhau chẳng khác”.*

Nói rồi liền dâng bức tượng. Dương Đế xem, quả giống y chẳng khác. Dương Đế nghĩ vẽ bức tượng còn đẹp như thế, nếu là hoa thật thì còn đẹp hơn nữa. Bèn phong cho Thái Sung *“Huỳnh Hoa Thái Thú trấn nhậm nơi Dương Châu”*, cấp cho 1 ngàn binh lại đổi tên chùa Dương Ly là Huỳnh Hoa.

Dương Đế xuống chiếu cho các quan từ Trường An đến Dương Châu lo đường thủy bộ để nhà vua đi giá ra xem.

Qua bữa sau, Dương Đế được biểu của chư quan địa phương gửi về thì đẹp lòng lắm. Dương Đế bèn ngự giá đến Dương Châu. Khi đến nơi chưa kịp xem thì một đám tuyết làm cho hoa hư, chỉ còn trơ trọi cảnh mà thôi.

Dựa nơi tích trên Quang Minh xin cảm tác 1 bài:

HUỶNH HOA BÍ TÍCH

*Thổ Địa Dương Ly báo mộng trường,
Huỳnh Hoa hiện thế đuổi hôn vương.
Sáu tư (64) yêu trấn giàng quân tướng,
Mười tám (18) phản vương bủa giáo thương.
Tùy Đế kinh hoàng nhìn địch thủ
Thế Sung hoan hỉ nhậm Châu Dương.
Quan quân xa giá xem hoa nở,
Chỉ thấy cành trơ tuyết chiếu gương.*

QUANG MINH

II. PHẦN THIÊN ĐẠO CỦA HUỖNH HOA

II. PHÂN THIÊN ĐẠO CỦA HUỲNH HOA

Hầu hết ai cũng biết tên của Bà Nhứt Nương Diêu Trì Cung là “*Hoa*” nên trong bài thài nơi Hội Yến Diêu Trì như vậy:

*Hoa thu ủ như màu thẹn nguyệt,
Giữa thu ba e tuyết đông về;
Non sông trải cánh Tiên lèo,
Mượn câu thi hứng vui đề chào nhau.*

Ngày 15-8 Bính Tý (10-9-1946) tại Đền Thánh, Bà Nhứt Nương có nổi điệu bài Thánh Giáo của Phật Mẫu như sau:

*Trông động cũ màu trời biển sắc,
Trông Cung Nga thiếu mặt Từ Quân.
Trông xa đánh Thánh Non Thần,
Trông Đền Ngọc Khuyết vẫn phần thiên lương.*

Ngày 15-8 Ất Tý tại Đền Thờ Phật Mẫu, do Đức Thượng Sanh và Ngài Hiến Pháp phò loan, Nhứt Nương cho bài sau đây:

*Hoa ngào ngạt mùi hương tỏa kính,
Cảm lòng thành Diệu Thánh nương về.
Khuyên đời mau tỉnh giấc mê,
Lo tu sau khỏi nào nề kiếp duyên.*

Ngày 15-8 Nhâm Ngọ (1942) Ngài Khai Đạo và Hiến Đạo phò loan, Bà Nhứt Nương giảng cho 4 câu:

*Nhứt khí tạo đoan cả địa cầu,
Nương theo Mẹ Cả giải vài câu.
Kính dâng Tam Bữu hằng năm vẹn,*

Tặng lễ mừng thắm đặc chẳng lâu.

VĂN MINH ĐIỆN

Đêm 16-8 Ất Sửu (1949) Nhứt Nương giảng tại Hiệp Thiên Đài Đền Thánh cho 4 câu đố thài.

Hoa Hải Đường như dương trở muộn,

Ai chờ mong đặng hưởng thiên lương.

Hoa thơm tô đẹp nghiệp đường,

Ai toan đở lụy đoạn trường vì đâu?

Xuất cổ danh nhân.

Đáp: Đường Minh Phi

Đêm 16-8 Canh Dần (1950) Nhứt Nương giảng tại Hiệp Thiên Đài Đền Thánh cho 2 câu đố thài:

“Bông chi quý báo vô ngần,

Chí Tôn phải giảng cõi trần đặng xem”.

Xuất danh hoa

Đáp: Bông Huỳnh Hoa

Đêm 15-8 Bính Thân (1956) Nhứt Nương giảng tại Hiệp Thiên Đài Đền Thánh cho 2 câu đố thài:

“Gìn tâm giá trọng nên khuôn,

Giữa Trời muốn đến cứ tuông mà vào”.

Xuất vật dụng

Đáp: Cái cầu khí

Bà còn cho 2 câu đố như sau:

“Đêm trường ngắm bóng trăng thanh,

Giá gương giữ kín để dành tri âm”.

Xuất nhứt hoa

Đáp: Huỳnh Hoa

*“Nhắm vào giờ Tý phò trương
Chẳng cho mắt tục chán chường ngắm xem”.*

Xuất nhứt hoa

Đáp: Huỳnh Hoa

Ngày 5-5 Giáp Tuất (1934) Nhứt Nương có cho bài Thánh Giáo rất ý vị như sau:

NHỨT NƯƠNG ĐIỀU TRÌ CUNG

Em khép nép mừng mấy anh, mấy em.

Hèn lâu không đến đặng, khi thì nghe Lục Nương nói rằng: Đạo nay thế này, mai thế khác lộn xôn quá chừng. Em nghe vậy thì hay vậy chứ chớ phận sự “Ngạn Uyển Chương Bốn” không giờ nào rảnh đặng đến mà trò chuyện cùng mấy anh cho thỏa tình hoài vọng.

–

– Dạ Ngạn Uyển Chương Bốn nghĩa là vườn Ngạn Uyển trồng hoa, mỗi sắc hoa là một chơn hồn của các kẻ nguyên nhân, thanh suy, thặng đọa chi cũng do khối sanh hoa ấy mà định sanh mạng của mỗi người, nên phải chăm nom từng buổi.

Em không rảnh đặng là vậy.

Lúc nọ vào châu Bạch Ngọc, lại nghe có lệnh Chí Tôn hiệp cùng Ngọc Hư đặng giao quyền chuyển thế một lúc cho Hiệp Thiên Đài. Từ Mẫu vốn khôn thuận tình theo điều ấy nên hỏi cơ bởi đâu Thiên Thơ chuyển pháp như vậy, thì Lý Tướng huynh nói rằng: “Lập Thiên Thơ do quyền Cực Lạc Thế Giới của Phật di truyền đến buổi đã bước vào phương

chuyển pháp. Nên Ngọc Hư đã hết quyền hành.

Ngọc Hư tại thế là Cữu Trùng Đài, nên phải giao quyền hồi cho Cực Lạc Thế Giới.

Cực Lạc Thế Giới lại là Hiệp Thiên Đài nên cả Chư Phật mới vừa lòng từng chơn linh Hộ Pháp giảng linh chuyển thế thì Đạo mới thành. Bởi có Từ Mẫu chẳng lời chi chối đặng nên người mới gọi cho Hộ Pháp một bài thơ phân trần điều ấy. Cười.....

Ngày nay đã thấy lễ Thiên Cơ kết quả rõ ràng, em rất vui mừng, ngày nay đến để lời khen tặng.

Ôi! Mấy người theo lộn xộn quá, nói không hết chuyện, em kiểu lỗi đặng nhường cơ cho họ.

THẮNG

Ngày 14-8 Ất Hợi (1-7-1935) tại Giáo Tông Đường, sau khi tiếp kinh, Phật Mẫu cho Cữu Vị Tiên Nương giảng cơ hiệp hội cùng chư Chúc Sắc để tỏ dấu vui mừng.

NHỨT NƯƠNG

Hoa Tiên đồ đẹp xinh văn miếu,

Gót Tiên đưa yếu điệu nữ dung.

Cung Diêu ghé mắt thư hùng,

Reo tơ may gặp hội cùng tương tri.

Một dàn cơ vào năm 1951

Phò Loan

- Sĩ Tài Khỏe
- Sĩ Tài Nhung

HUYỀN HOA TIÊN NỮ

Chị chào mấy em:

Huyền chúng gần ngày được cởi dây,

Hoa thôi bưng trở khắp nơi này.

Tiên Thần ám trợ tay đỡ thể,

Nữ phận từng Nam súm hiệp vậy.

Chị xin có đôi điều mách bảo tin mừng cho mấy em về cơ giải phóng cho Việt Thường trong những câu thơ xưng danh của chị. Mấy em có hiểu chăng?

– *Thừa Sử Phước* bạch:.....

– *Câu ấy như vậy: Đạo khai trể 1 ngày là 1 ngày hại cho hơn sanh, mỗi Đạo là nơi sản xuất các thứ hoa mà ngày giờ này gần trở, bày nhụy ra cho hơn loại hưởng, mà trước hết là dân Việt Thường. Đó nghĩa nó như vậy.*

Mấy em tự tìm thêm hiểu.

Thôi! Chị xin mừng chung mấy em.

Chị xin kiếu.

THĂNG

III. PHẦN THI PHÚ CA TỤNG HUỖNH HOA

III. PHẦN THI PHÚ CA TỤNG HUỲNH HOA

Chúng tôi được bạn Hoài Phong tặng biểu Thơ Huỳnh Hoa ngày 20-7 Ất Sửu (1985). Đây là tài liệu sưu tầm của Huệ Điện, chúng tôi sao y nguyên văn tập thơ Bông Huỳnh Hoa.

Lời tựa:

Trong một đêm mưa tầm tã, nơi Hạnh Đường có một đóa Huỳnh Hoa đua nhau nở nhụy. Các anh em ái mộ hoa tiên nên cảm hứng vài bài thơ lưu niệm.

Nhơn dịp này tôi xin lục lại những vần thơ của các bậc tiền bối cảm vịnh bông Huỳnh Hoa và bài Thánh Thi của Huỳnh Hoa Tiên Nữ để để quý vị thưởng thức (Đàn cơ đêm 20-8-1959) tại Giáo Tông Đường).

Cẩn bút

Ngày 9-5 Tân Hợi (1-6-1971)

Huệ Điện Huỳnh Hoa Tiên Nữ kính đề:

*Thế cách đoan trang tiết rạng ngần,
Muôn đời giữ trọn vóc thanh xuân.
Lòng sương đọng ẩn tàng khuê các,
Dấu bóng hương che mắt thế trần.
Cao khiết để danh lâu Thượng Uyển,
Tình anh thọ sắc Đấng Hồng Quân.
Cảm tình ngưỡng vọng không e lệ,
Đáp tạ xin lưu tạm mấy vần.*

THĂNG

Nữ Đầu Sư Đường ngày 21-6 Canh Tý (14-6-1960)

Phò Loan

- Thượng Sanh
- Tiếp Pháp

*Kính chào chư hiền huynh Thượng Sanh, Tiếp Pháp,
chư Đạo Hữu và chư Đạo Muội.*

Thiếp có mấy lời ra mắt chư vị.

THI

*Hoa hớn hở vui chào cảnh trí,
Hé cảnh tươi khoe nhụy tỏa hương.
Phi thay gặp khách từ chương,
Nghiêm trang hiếu lễ hạnh đường thành tâm.
Giữ cốt cách muôn năm chẳng thẹn,
Kiếp quần thoa vun quén cõi nhân.
Sao cho trong sạch tin thần,
Tiên Ban trở gót vẹn phần cõi Thiên.
Chốn gió bụi may duyên gặp Đạo,
Cội rừng thung nương náo tử bi.
Đường tu gần bước kịp thì,
Quà xưa giải thoát nữ nhi trọn phần.
Chớ mê luyến hồng trần đọa lạc,
Trước gieo oan sau chuốc tội tình;
Có bao nhiêu kiếp phù sinh,
Trước lo môi đặng vẹn gìn vị ngôi.
Ngàn năm vui ẩn bóng Trời.....*

*Xin chú Chúc Sắc và chú Đạo Muội gấn phần công
quả và nhớ giữ đức tánh trao giới cho xứng phận đối với
lòng thương yêu của Đức Phật Mẫu.*

Thiếp xin kiếu.

HUYỀN HOA TIÊN NỮ

Đêm 28-7 Mậu Tuất (11-9-1958)

HUYỀN HOA TIÊN NỮ

*Huyền Hoa thiên định hộ chư quân,
Hoa nở chào chung quý vị Thần.
Tiểu nữ cảm thông mùi lạc Đạo,
Nương câu giác thế độ nhân dân.
Nhơn dân có mãng nhơn cầu ta,
Trà Việt thung dung đủ lẽ hòa.
Tiên Thánh Phật Thần đều hội yến,
Cầu cho thành Đạo hưởng Huyền Hoa.*

CẢM Ứ

*Danh từ quý báo gọi Huyền Hoa,
Bóng nở mùi thơm khắp cả nhà.
Thường thức say sưa tay tữu lượng,
Ngắm xem mê mẩn bậc thi gia.
Cờ Tiên xuống pháo dâm xe chiếu,
Đờn Tạo lên dây đối nhịp hòa.
Cảm hứng canh chầy vui chẳng mỗi,
Mát lòng đường lấm nước Ma Ha.
Sẵn lòng đợi Huyền Hoa đưa nở
Nhờ ván cờ cũng đỡ môi lưng.*

*Nhang đèn trà rượu kính mừng,
Tuổi già mới thấy một lần hoa xinh.
Bông rất đẹp càng nhìn càng quý,
Chọn ngay vào giờ tỵ phỏ trương.
Mùi thơm bát ngát phi thường,
Gấm trong thể giải chẳng nhiều bông chi.*

THÔNG QUANG

Đêm 18-6 Kỷ Hợi, hoa nở tại Trung Tông Đạo.

XEM HUỖNH HOA NỞ

*Tiên nữ nên danh rạng Thánh Tòa,
Đêm rồi xem nở đóa Huỳnh Hoa.
Hương đưa hơi ngát từ biên lá,
Gió thoản mùi hương khắp cả nhà.
Rở rở vươn cành khoe nhị thắm,
Lâng lâng hàm tiếu cánh tinh ba.
Trung trinh đáng mặt quân thoa chúc,
Thanh thoát huê khai cảnh thái hòa.*

THUẦN PHONG

Đêm 1-5 Tân Hợi (21-5-1971)

Có nở 4 đóa Huỳnh Hoa

THƯỜNG THỨC CẢM Ế

*Thanh thoát đêm mưa tại Hạnh Đường,
Huỳnh Hoa đua nở đẹp vô phương.
Cành phỏ vẽ ngọc nhìn tươi sắc,
Trời tủa rèm châu giữ lấy hương.*

Hào hứng thêm vui giờ nhiếp ảnh,
Nhẹ nhàn như thoảng bóng Tiên Nương.
Ngâm đề thi vịnh khôi tràn tứ,
Cùng bạn tao nhân hội nhứt trường.
Trường Hạnh vui trong lễ kính bài,
Đóa Huỳnh Hoa nở giữa đêm nay.
Cốong như cổ phụng cảnh tha thuật,
Nhụy tựa thuyền rồng dán mảnh mai.
Danh đẹp nêu cao ngôi quốc sắc,
Mùi thơm thoảng nhẹ gió thiên thai.
Khoe duyên trinh trắng mừng thi sĩ,
Nâng bút đề câu thử trí tài.

HUỆ PHONG

CẢM Ứ

Huỳnh Hoa nở đêm 1-5 Tân Hợi

Thoang thoản đưa hương tiết rạng ngân,
Huỳnh Hoa quán thế dạng kiều ngân.
Diêm dà thân lá che phòng bích,
Tha thuật cảnh hoa chở động vân.
Ngự uyển khó vương mùi tục lụy,
Triều cung chẳng nhuộm chút phong trần.
Nửa đêm họp bạn chờ khai nhụy,
Cám cảnh cùng ai tả mấy vần.

11 giờ 30

LONG BÌNH

VĨNH HUỖNH HOA

Hồn ông gét bướm ít khoe trương,
Danh tạc Huỳnh Hoa buổi kiến đường.
Tĩnh mịch canh trường phỏ vóc ngọc,
Âm thâm đêm quạnh tỏa thanh hương.
Kỳ duyên xưa hội trang anh tuấn,
Nghĩa trọng nay sanh cõi Việt Thường.
Tri kỷ ai người soi giá tuyết,
Đài Lân còn đợi khách Hùng Vương.

NHÀN VÂN

Tâm tả đêm vui hội Hạnh trường,
Hoa Huỳnh rộ nở quện mưa sương.
Tài xòe nhụy trái gương công chúa,
Giống nẩy danh lưu buổi Đại-đường.
E ấp năm nàng khuy đượm sắc,
Tươi cười quý bạn sớm nghe hương.
Duyên may một thuở nhìn hoa quý,
Cảm nghĩa Tiên Nương hiện xác trần.

SÁCH HIỂN

Bao người trong đợi mấy ngày nay,
Bốn đảo Huỳnh Hoa mới nở rày.
Sắc trắng trong, gương hằng khó sánh,
Hương thơm thanh, vị Thánh khôn phai.
Nêu danh cõi thế lò trình tiết,
Ngọc rạng đài vân giọi trí tài.
Hạnh ngộ cửa thiên, may gặp trở,

Ngàn năm vẫn có một không hai.

HUỆ ĐIỆN

*Huỳnh Hoa đua nở giữa đêm thanh,
Để mắt nhìn xem có bốn cành.
Phưởng phất mùi thơm người thưởng thức,
Tươi cười nhụy điểm sắc long lanh.
Chung trà mừng gặp Tiên làm thế,
Chén rượu vui trông bạn chí thành.
Cám cảnh khách trần ngôi ký bút,
Lưu đề trữ tiết đáng tình anh.*

HUỆ THANH (BÙI LONG ANH)

*Trời đã dành riêng để một tòa,
Làm gương nhi nữ đáo Huỳnh Hoa.
Để danh Thượng Uyển danh cao khiết,
Phô sắc Trường Tiên, sắc nở nà.
Dấu dạng bởi hôn duyên tục tử,
Lòng hương chẳng ngại dáng Hằng Nga.
Mừng khi hoa nở không hề gặp,
Cảm nghĩa để thơ, đọc lại hòa.*

HUỆ TÂM

*Thường thức Huỳnh Hoa tại Hạnh Đường,
Làng làng tiếp nhận ngạt ngào hương.
Cành lay lướt thướt trông dường liễu,
Bông ngả là đà ngắm tựa gương.
Tiết nữ ngàn xưa lưu hậu thế,
Thi nhân hiện tại cảm tiên gương.
Năm vẫn ghi niệm khi chào đón,*

Thường thức Huỳnh Hoa tại Hạnh Đường.

LÊ MINH (TRẦN VĂN CẨM)

*Huỳnh Hoa bốn đóa nở đũa hương,
Hoa nữ giáng lâm chốn Hạnh Đường.
Hứng chí tao nhân hoa nhụy thắm,
Mừng duyên mặc khách cánh hoa trường.
Tưởng rằng hoa thể đâu là quý,
Nào ngờ hoa Tiên thật lạ thường.
Thi sĩ nhìn hoa lòng quyến luyến,
Tạc đẽ hoa đẹp để xem gương.*

T/K HIỆP HÒA

CẢM VỊNH HUỖNH HOA

*Một đóa Huỳnh Hoa nở nhụy,
Bao vần thơ cảm mông lung.
Yếu điệu thay mảnh mai thay!
Nghỉ dung cốt cách chừng dài khó qua.
Đêm khuy héo hắc canh gà,
Hồn mê chợt tỉnh, ngân hà dẹt khung.
Véo von tiếng để lạnh lung,
Hương đũa ngào ngọt, mưa phũn giữ hơi.
Nhìn hoa vội cảm đôi lời,
Danh còn lưu tạc người đời đâu quên.
Đời tùy vang dội tuổi tên,
Dấu thân sanh có di đồng,
Tinh thần vẫn một cõi lòng mà thôi.
Cũng một Trời,
Chẳng riêng nơi.*

*Bắn bật đêm thanh tiết mạnh mẽ,
Huỳnh Hoa đua nở có ai dè.
Sắc hương hiển phát thần trình tiết,
Biểu tượng cơ huyền phúc phủ che.*

*1-5 Tân Hợi
HUỆ ĐIỆN*

Đến đây là dứt quyển “*THƠ HUỲNH HOA*” của Huệ Điện soạn.

Đêm 29-9-1960 có lộ Huỳnh Hoa ở Trung Tông Đạo nở 2 bông, ông Thông Quang có làm 1 bài song thất lục bát để nói lên cái lòng mình đối với cái đẹp, cái quý của hoa ấy.

THI:

*Tiết trung thu Huỳnh Hoa đua nở,
Khoe đẹp màu rực rỡ phô trương.
Chẳng cho mắt tục chán chường,
Mùi thơm ngào ngạt, phi thường thể gian.
Kêu gọi khách văn đàn chấp bút,
Ngắm Huỳnh Hoa dục thúc để thi.
Cả kêu các bạn tương tri,
Khá mau tiến bước kịp thì thu phân.
Chớ chậm trễ lảng khần qua buổi,
Mãn thời giờ, mai rũi một canh.
Mau mau dời gót thân hành,
Kẻo hoa xếp nhụy xũ cành hết trông.
Hỏi ai trí hiệp tâm đồng.*

THÔNG QUANG

KẾT LUẬN

Theo sự tiết lộ của Ngài Hồ Bảo Đạo thì từ ngày khai Đạo đến 50 năm (tức 1925-1975) phận sự giáo hóa của Thất Nương, Bát Nương và Cửu Nương.

Kể 50 năm nữa (từ 1975-2025) phận sự giáo hóa của Tứ Nương, Ngũ Nương và Lục Nương.

Rồi 50 năm kế nữa thì phận sự chánh của Nhứt Nương, Nhị Nương và Tam Nương.(2025-2075).

Nên chi chúng ta có Thánh Giáo của Thất Nương và Bát Nương nhiều nhưt.

Về phần thế Đạo của từng vị, chúng ta chỉ biết một vài vị mà thôi:

1. Nhứt Nương tên Huỳnh Hoa Công Chúa đời nhà Tùy.
2. Lục Nương là Jeanne d'Arc, nữ Thần của Pháp hồi thế kỷ 15.
3. Thất Nương là Vương Thị Lễ ở Chợ Lớn sống trong thế kỷ 20.
4. Cửu Nương là Cao Thị Khiết, em của Cao Triều Phát, một nhà Cách Mạng chống Pháp. Tại Bạc Liêu, sống trong thế kỷ 20.

Ngoài 4 vị trên, màng bí mật còn bao trùm, các Đấng chưa tiết lộ.

Nhờ Thánh Giáo chúng ta khám phá nhiều bí mật ngoài đời sống hữu hình này.

Như một cái hoa nở nếu người thưởng thức thì xem

rồi chùng nó tàn thì đem bỏ sọt rác. Nhưng chúng ta biết nó quý đem để giữa nhà, mời bạn thi nhân, nhạc sĩ lại vừa ngâm vừa đờn đưa hơi; nếu có cặp cơ thì các bài ngâm ấy được họa lại một cách hay ho đầy thú vị. Mời một bạn gái ngâm thi Tiên với giọng sâu đưa hơi, giọng tranh đẽm nhịp thì có thú nào bằng.

Hoa mà biết làm thi, mà thi tuyệt bút nữa thì dẫu khó tách cách mấy thì cũng phải đợi năm tới khi hoa nở, bạn cho tôi hay, tôi sẽ sắm bánh ngọt trà thơm hoặc cà phê để cùng thưởng thức.

Việc rất thực tế ai thấy thú vị thì cứ tham dự, chúng ta vẫn còn cơ hội, còn ngày giờ để đợi những bài thi phơi phơi của Nhứt Nương tả cảnh tả tình, khuyên tu, khuyến học.

Tòa Thánh ngày 20-8 Ất Sửu

Quang Minh

HUỶNH HOA BÍ TÍCH

SOẠN GIẢ: QUANG MINH